

1500 noči na snegu s taborniki

Zimske počitnice so tudi taborniki preživeli na svoj način; največja skupina se je za sedem dni preselila v Mojstrano, kjer je prek sto otrok iz odredov Dobre volje, Dveh rek in Rožnik smučalo, obiskovalo okoliške zanimivosti ter se pomerilo z domačimi taborniki in med seboj v taborniških in drugih spretnostih. V novih prostorih osnovne šole so spali, jedli in preživeli večere pod vodstvom vodnikov.

Zahtevnejše oblike zimovanja pa so se lotili Rožnikovci iz čete Štirih plamenov, ki so se podali v planinsko kočjo PD Mežica pod Peco. To zimovanje so skrbno pripravili, saj je bilo le za starejše tabornike. Nizke temperature, visok sneg ter življenje v zimski

naravi zahtevajo poleg strokovnega znanja tudi telesno pripravljenost in ustrezno opremo.

Dosedanje večerne programe so zamenjali z novo vsebino; tečajnike so seznanjali z zgodovinskimi, etnografskimi in drugimi značilnostmi kraja, otroci so spoznali zgodovino Kralja Matjaža, Pece, naučili so se številnih pesmi, šeg in navad. Kar pa je še najbolj spodbudno, je bilo sodelovanje s pripadniki JLA — graničarji, ki so tabornike redno obiskovali, jih uvajali v nekatere skrivnosti življenja v zasneženi naravi in jim tudi pomagali pri izvajanju zahtevnejših oblik programa. Nadvse pa so se izkazali domačini, ki so priskočili tabornikom na pomoč, saj je temperatura — 33°C zahtevala dodatno ogrevanje prostorov in opremo za gibanje v naravi. Planinci pa so kar posodili dva svoja mladince, ki sta skrbela za drva in vodo, ki jo je bilo treba sproti odtažati, saj je bližnji studenec zamrznil. Taborniki so se

naučili poleg običajnih spretnosti na snegu (slalom, veleslalom, paralelni slalom) še turnega smučanja. Izdelali so iglu, bivate v zimskih pogojih, demonstirali so prenos ponesrečenca v gorah, se urili v signalizaciji, orientaciji in kurjenju ognja na snegu itd.

Najmlajši taborniki — medvedki in čebelice pa so se v organizaciji odreda Rožnik že šesto leto odpravili v planinski dom PD Črnuče na Mali planini. Odlično vreme, ki ga ne pominjajo, 1528 m nadmorske višine, ugoden sneg in izkušeno vodstvo je omogočilo zanimivo in pestro bivanje vseh osem dni zimovanja. Čez dan so otroci smučali, iskali sledove živali, izdelovali snežne figure, hodili po bližnji okolici vse do Gojskih planin in turističnih postojank, spoznavali so planšarsko življenje in obnovljali taborniško znanje. Najmlajši je štel pet let, pa je imel še nekaj sovrstnikov, za katere so skrbeli smučarski vaditelji in vodniki.

Otroci so bili razdeljeni po taborniških vodih in po smučarskih skupinah. Slednje so vodili usposobljeni vaditelji, prve pa taborniški strokovnjaki. Smučati so se naučili vsi, saj je lepo sončno, čeprav hladno vreme, omogočilo ob vlečnici obilo smučanja. Zadnji dan so se vsi udeleženci zimovanja pomerili v raznih smučarskih tekmovanjih. Najboljši so prejeli priznanja, ki so jih taborniki posebej za to priložnost izdelali iz lesa, najboljši vodi pa so prejeli še pisna priznanja. Seveda pa so zimski dnevi krajši, večeri pa daljši. Te pa so izkoristili za gozdno šolo in so otroci osvojili veščine smučarja, varuha ptic in pevca. Pet parov pa se je na Mali planini »poročilo« po taborniških običajih. Medvedki in čebelice so tudi volili miss in mistra Mala planina '87, kar pa ni tako enostavno, saj morata izbranca tudi kaj znati, ne le da sta zgolj simpatična...

Po nepopolnih podatkih je prek 200 tabornikov od pet let dalje prebilo na zimovanju prek 1500 noči v izredno ugodnih pogojih in ob zahtevnem taborniškem programu: čez dan organizirano smučanje in akcije v zimski naravi, zvečer pa taborniško družabno življenje in gozdna šola. Odred Rožnik je že pripravil dva zvezka gradiva, ki ga bo izdal v svojih Galebih, saj so otroci marsikaj napisali, narisali več sto risbic, kako se imajo, starejši so sestavljali taborniške žure — pesmice o dogodkih čez dan na zimovanju in kako drugače izkoriščajo čas med počitnicami.

Velja pa omeniti, da so se v Ljubljani po vodih zbirali taborniki in zimske počitnice izkoristili za spreho, smučanje v Ljubljani, sankanje in drsanje ter za obiske športnih prireditev.

ST

Med počitnicami smo mladinci OK ZSMS Ljubljana-Siška organizirali prireditve za naše najmlajše. V Vodnikovih domačijah smo denimo predvajali risanke. Obisk je bil zelo velik — saj je bila dvoranica vsak dan nabita. Z Zvezo prijateljev mladine in vzgojno-varstvenimi organizacijami pa smo se dogovorili, da bomo dejavni tudi med letom in ne le med počitnicami. Tako si bodo malčki še večkrat lahko ogledali svoje junake v risankah, saj s tem veliko pripomoremo k boljšemu počutju in veselju naših najmlajših.

Franci Kumer

V vrtincu smoga

Vprašanje, kako preprečiti in omejevati kajenje je v zadnjem času s pozivom predsedstva republiške konference SZDL Slovenije dobilo nove razsežnosti. Dosedanja občasna dejavnost predvsem organizacij Rdečega križa, odborov za varstvo okolja in društev nekadilcev je bolj zaživela, saj je prisotna drugačna družbena klima, ki je bila doslej bolj naklonjena kajenju. Preprečevanje in omejevanje kajenja je dolgotrajen proces, ki zahteva stalno in usklajeno dejavnost v vseh okoljih in na vseh ravneh.

Kajenja ne bomo uspeli zmanjšati le z zakonsko prisilo. Potrebna je najširša družbena dejavnost, zlasti v smeri osveščanja in vzgoje. Tudi številni naši občani, ki so vstopili v prvo slovensko društvo nekadilcev v Šiški, so končno ugotovili, da je kajenje zares škodljivo. Takšno množično osveščanje je spodbudilo tudi delegate v Skupščini SR Slovenije, da sprejmejo priporočila in predpise republike, občin, samoupravnih organov ter družbenopolitičnih organizacij — ter društev, da bi zavrl razvado kajenja med prebivalstvom, posebno med mladino in postopno ustvarili ustreznejši družbeni odnos do problematike kajenja, kot je sedaj. Poudarili pa so, da morajo samoupravni organi in organizacije sprejeti ustrezne samoupravne akte na svojem področju, posebno v OZD, zdravstvenih ustanovah, šolah v zvezi s kajenjem pri delu ob spoštovanju Zakona o varstvu pri delu. Poseben odbor, ki je utemeljil družbeno pobudo o preprečevanju kajenja, je posebej opozoril, da morajo na vseh zavajajočih tobačnih izdelkih označiti vsebino katrana in nikotina in opozoriti na škodljivost za zdravje ter obdavčiti vse izdelke tobaka in kršitelje kaznovati. Akcija je v polnem zamahu, saj so stališča republiške konference SZDL upoštevali v vseh organih in organizacijah.

Morda je prav takšna oblika sprejemanja družbeneklime, zavedajoč se vseh posledic kajenja bolj sprejemljiva, kot je zakonska prisila o prepovedi kajenja, kot jo pripravljajo v nekaterih drugih republikah in pokrajinah naše domovine.

O delu društva nekadilcev v preteklem letu, tekoči problematiki in prizadevanjih za doseg kakršnihkoli rezultatov na področju čuvanja zdravja in čistega okolja bodo spregovorili nekadilci Šiške na svoji letni konferenci, ki bo dne 25. 2. v sejni dvorani Skupščine občine Ljubljana-Siška ob 16. uri.

Ocenili bodo svoj prispevek v borbi proti raku, v borbi proti onesnaževanju okolja in zraka, v prizadevanjih za okolje brez cigaretne dima. Zato poleg članov vabijo na konferenco vse prijatelje in somišljenike, predvsem pa zdravstvene delavce in pedagoge, ker le-ti lahko veliko prispevajo pri vzgoji mladega rodu, da ne bo postal suženj zasvojenosti cigarete.

Ob spoznanju, da je cigaretne dim povzročitelj najbolj zahrbtni bolezni, bi se moral ob nespornih dokazih škodljivosti kajenja zavedati odgovornosti vsak zdravstveno prosvetljen občan, pa bi bilo veliko manj zakajenih prostorov, v katerih se združujejo ljudje, bolj čiste bi bile avtobusne postaje, bolj srečni in ustvarjalni bi bili delovni ljudje in občani.

Društvo nekadilcev